

NAŠA MOČ

Izhaja vsako soboto z datumom naslednjega dne.
Naročnina mesečno 6 K. — Posamezna številka 2 K.

Uredništvo in upravnništvo je
v Ljubljani, Stari trg štev. 2/1.

Ob dvanajstih!

„Pour le repos nous avons l'éternité“.

Katoliki sveta preživljamo težko krizo. Stoletja nas je zastrupljal duh modernega liberalizma. Zastrupil je srce, da je postalo hladno.

Tu so vstali veliki papeži sedanjosti: IX. in X. Pij, XIII. Leon in XV. Benedikt. Ustvarili so močan ultramontanističen pokret, ki naj zajezi prodiranje modernega liberalizma v katoliškem svetu.

Katoliški svet mora postati zopet katoliški.

Tako se zbirajo duhovne vojske proti liberalizmu v nas katolikih.

Ker mi katoliki smo slepi! Neizmerno je število knjig in časopisov. Toda o čem pišejo? O čem pišemo mi?! Ali se zavedamo, da je zgodovina 2000 let le zgodovina boja katolicizma za duhovno vladavo sveta? Ali vemo, da je zgodovina 2000 let le zgodovina strasnega kulturnega boja proti katolicizmu?

To je veldrama sveta — vse drugo le scenerija in kulise.

A mi? O čem piše naše časopisje? Ali se ne izogiba edinega problema, ki je za nas katolike? Ustvarja si izumetničene „probleme“, ki le slepijo pisca in publiko.

Tako je z literaturo, tako je s šolo, takšna je vsaka prireditvev.

Ker mi katoliki smo gluhi! Ko so vstali papeži in govorili v svojih enciklikah — nismo jih slišali. In sam Bog je 26. julija 1914 povzel besedo in s strašnim povdankom govoril v letih svetovne vojne.

Kdo je slišal?!

Ker mi katoliki smo nemi! Uradnik molči — karijero bo imel. Trgovec molči — profit je večji. Časopis molči — bolj varno je, več naročnikov je. Politik molči — „ne smemo izzivati večine!“ Takim govori Leo XIII.: Nič ni bolj nespametno kot taka pamet.

Mi katoliki spimo. In le včasih kakor v snu za-piše kdo: „sredi kulturnega boja smo!“ Da, sredi kulturnega boja smo. **In spimo.**

: Naročajte „NAŠO MOČ“! :

Kulturni boj.

Korak za korakom se vrši združeni napad na katolike v naši državi.

V Bosni so prepovedali Marijine družbe, plenili versko-nabožne liste.

Odtegnili so podporo katoliškim bogoslovnim. Pravoslavno duhovščino plačujejo mnogo bolje kot katoliško.

Sokolizirali so šole.

Zavlačujeje imenovanja škofov.

V Sloveniji so šli še dalje:

Odpravili so obvezne šolske maše med tednom in v nedeljo.

Otroci ne morajo obiskovati veronauka v šoli.

Kaj mi odgovarjamo na te atentate?!

Militarizem.

Vojak iz krščanstva je smatral za svojo edino in sveto dolžnost, da ščiti device, da varuje vdove, sirote, reveže. To je bila dolžnost in služba vojaka.

Kaj je militarizem danes? Vojak danes mora biti slepo orodje, ki ne sme imeti lastnih misli. Slepo orodje par ljudi, ki so slučajno na krmilu, par ljudi, ki so eksponenti breznacijonalnih bank.

Zato vojak ne sme imeti osebnosti, ne sme biti človek. Njegov razum ne sme misliti, njegova volja ne sme odločevati. **Ne odločuje pa zanj volja boljšega, moralnejšega — zanj odločuje volja skrajnega egoista.**

Osebnost mu ubijelo. Če je oficir, mu jo ubijejo s podkupovanjem; za mastne dnevnice proda dušo. On jo ubije vojaku s tem, da mu z zgledom in besedo in zapovedstjo zgoji živalske inštinkte.

Koliko je fantov, ki so bili vojaki in so se vrnili vsaj taki kot so odšli?

V armadi fant ne služi samo, v armadi ga „vzgjajo“. Armada je vzgojevališče. To je izrekla Komanda IV. armije, ko je pretekli teden izdala oglas, v katerem dementira vse vesti, ki jih širijo vojaki o slabi oskrbi pri vojski. Oglas pravi, da sinovi lažnjivo (torej so lažnjivci!!) poročajo svojim starišem in hočejo s takimi vestmi izsiliti od njih denar. V vojski da se **očetovsko (!)** skrbi za vojake.

Očetovsko! Fant se nauči piti, kvartati, vlačiti

se z vlačugami in to ni greh!! Pri vojaku je to samoobsebi umevno, drugače biti ne more, le biti ne sme...

In to je najhujše, to je črni greh militarizma, da nam grabi cvet narodov, da nam grabi poštene fante in jih vrača izkvarjene.

Ker kriv temu je militarizem. Napačna odgoja oficirjev, ki vojaku ne nudijo nobene duševne hrane, je ne morejo nuditi; vojak, ki pozna očetovsko skrb starešin le od te strani, da če ni znal mitraljeze razložiti, dobi klofuto in še pljunek v obraz, v prostih urah pa mu je zabranjeno celo čtivo (razun „Vojnega lista“).

Niso pa to slučajji. Je to sistem in vsi ti slučajji le izraz sistema, ki je izrabljanje vojske v velekapitalistične namene.

Zato ne pišemo proti vojski, pišemo le proti sistemu, pišemo, ker nam je na tem, da bo armada ono sveto, kar mora biti, ono, kar zahteva narod od nje: obramba slabejših. Pišemo, ker vemo, da je armada z zunanjo formalno disciplino na trhljih nogah; biti mora notranja, duševna disciplina, ki je le, če vlada morala.

Satanovo kraljestvo.

V državi vlada ali morala ali nemorala, ali Kristus — ali Satan.

Taka je država brez Boga:

1. Reprezentant naše države v Londonu, generalni konzul Jovanović je zapleten v afero, ki bi mu na naš račun, na račun našega ljudstva, imela nositi milijone in milijone.

2. Polkovnik Vasić se je na Dunaju zapletel v afero, ki bi mu morala nositi milijone na naš račun.

3. „Omnium Serbe“, Pucljevi voli — vse milijoni na naš račun!

In tako dalje.

Gospod Pašić ima premoženja za blizu 2 milijardi. Na kak način? Na čigav račun?!

Za te slučajje vemo. Koliko pa jih je še, ki ne vemo zanje.

To pa so ljudje na vodilnih mestih. — — —

Moralno ljudstvo ne more zaupati nemoralnim voditeljem.

Kristusovi bratje ne poznajo nobenega kompromisa s Satanovimi brati. Poznal ga je le Judež, ki pa se je obesil...

Še dr. Žerjav je morda katolik?

Saj katolik biti ni težko: treba biti vpisan le v krstno knjigo...

Katolik si lahko — in se smejiš Bogu.

Katolik si lahko — in se norčuješ iz služabnikov božjih.

Katolik si lahko — in ne živiš po naukih božjih in cerkvenih.

Katolik si lahko — in si skrajno sebičen.

Katolik si lahko — in iščeš časti, udobnosti, imetja.

Katolik si lahko — in ne poznaš bratov svojih v Kristu; poznaš le maso, ki te naj dvigne na ramena.

Katolik si lahko — in iščeš sebe, ne pa božje časti.

Katolik si lahko — in ti je morda vse katolištvo

le sredstvo v dosego tvoje moči... — — — —

Kje je oni, ki podere most in zakliče brez oklevanja jasno in določno: Tu Krist — tam Satan?

Prepada ni več. Zasuli smo ga sami, ker v nas ni Moči in je meso preslabo...

Ljudstvo pa čaka apostolov, ki bi žrtvovali vse svoje in sebe same in vstvarili iz političnih kontrabantov — otroke božje...

Edina rešitev iskrenost.

Zemlja obseva napačna svetloba. Zavita je v varanje, hlimbo, laž.

V svetovnem valovju krvi se je vsaj za tretjino podrla stavba Evrope. Laž ima namreč kratke noge. In če še naprej gradimo in vodimo vse z zahrbtnostjo in varanjem, je pričakovati, da se podere v ne predolgi oddaljenosti vse.

Začnimo enkrat že strogo in brez kompromisa graditi vse na resnici!

V varanje smo se pogreznili tako, da vodimo za nos celo sami sebe. Zato če hočemo le najprimitivnejše rešiti, moramo vsaj svojo osebnost razviti na resnici! Potem čeprav še tako izvirni, bomo vendar v bistvu eno z vsemi, ki so do globine iskrenega značaja. In s tem bomo tudi neustrašeni in pogumni, ker bojzljivost je dana nevednosti — in to je včasih opravičljivo — in v lažeh, — to pa ni opravičljivo. Bodimo iskreni sebi!

Kdor sebe vara, še raje druge. Pogledjte stranke! Saj se že ne ve, katera ima bolj socialen program. A iskrenosti manjka. Mi katoliki moramo svojo politično in kulturno organizacijo tako na resnici zgraditi, da ko bi tudi z eno samo mahiavelistično hlimbo v našo organizacijo in v našo stranko pridobili za pristaše vse ljudi sveta, tega ne smemo storiti. Kar naša organizacija in stranka pravi, morajo njeni voditelji s svojim življenjem jamčiti, da se izpolni.

Danes se grnejo k nam pristaši iz nasprotnih vrst, pa se bodo še bolj, če najdejo poleg resnično osrečujočih resolucij isrenost, nepobarvanost značajev, ki jamčijo za vse, kar oficijelno pravijo. Z iskrenostjo bomo združili v svojih vrstah vse tiste, ki niso zlobni. Bodimo iskreni soljudem!

Iz privatnega se plete socialno varanje. A svetovno hudo nastane tedaj, kadar država državi laže. Nihče ni tolikrat nalagan kakor mogočnik. Včasih, ker sam to želi. Tisti, ki pride k njemu, ve, da bi z iskrenostjo nič ne opravil in se zato hlini in laže. Ker ni iskrenosti, se mora moderna diplomacija posluževati vohunstva. Če hočemo državo rešiti, bodimo iskreni napram mogotcem. Če smo prebojazljivi, se jih izognimo! Iskrenost naše vodilo!

Katoliške učitelje!

Učiteljsko vprašanje toliko pomeni, da ga bo treba rešiti v znamenju smrti in življenja ljudstva.

Učiteljstvo je vlada postavila pred ali — ali. Učiteljstvo se je tudi samo postavilo pred ali — ali. Dosledno se morajo tudi starši in ves narod odločiti za eno od obojega. Zakaj učiteljstvo je za otroke tisto, kar koklja za piščeta; to je, da neguje, greje, razvija, kar je očetna hiša, družina dobrega začela. Učiteljstvo je, če se tega zaveda, dopolnilo staršev.

Učiteljstvo, ki se tega ne zaveda, je za otroke, ki so mu zaupani, isto, kar je kukavica v seničjem gnezdu za male senice; to se pravi, da se na stroške in račun ubogih otrok redi in pase, skrito za biriče kake slučajne vlade.

Strankarsko stališče za nastavljanje in odstavljane učiteljstvo ne more in ne sme biti merodajno.

Učiteljstva ni mogoče soditi po nobenih drugih predpisih, kakor po edinih dveh znakih: po strokovni sposobnosti in pa po veri.

Katoliki morajo terjati brezpogojno svoje učiteljstvo.

Torej ne pravoslavne, ne mohamedanskega, ne judovskega, zlasti pa ne učiteljev katolikov, ki so postali Efižanti, ampak učiteljev, ki so ostali katolištvu zvesti, tako da jim oče katolik in mati katolikinja z lahkim srcem zaupa najdražje, kar ima.

Načelna pripadnost je prvi in glavni pogoj, ki ga moramo terjati od svojih učiteljev.

Vse drugo: avanzma, kvalifikacija... se ravna po strokovni sposobnosti in službenih letih.

Kamen je sprožen. Mi ne moremo in ne smemo odnehati prej, da dobimo svoje učiteljstvo.

„Slovenski narod“, „Jutro“, „Ponedeljek“, „Naprej“ — vsi so se zaleteli v „Našo moč“, da jo uničijo. Poklicali so vlado na pomoč, da zatre naš list. In prvi izmed vseh je bil naš list zaplenjen od policije. **Vi pa, ki ste se zbrali krog „Naše moči“ v odgovor na to preganjanje s podvojenimi silami delajte zanjo s podvojenimi žrtvami jo podpirajte!**

Politične beležke.

Deficit. Da se krije državni deficit 4—6 milijard, je predlagal finančni minister, da se davki povišajo za 100%. Deficit pa se bi lahko kril, ko bi vlada tudi iz Srbije in Črnogore iztirjavala davek in ga ne bi bilo treba nikjer povišati. V Srbiji in Črni gori pa sploh ne vplačuje davka. Kdor hoče, ga plača, kdor pa ne, pa se potrpi. To je enakopravnost.

Kralj Aleksander dobiva po sklepu ministrskega sveta svojo civilno listo (t. j. plačo) v francoskih frankih in ne v naših dinarjih. To je dosti slabo spričevalo za našo valuto.

Eno milijardo je stala poizkusna mobilizacija, ki si jo je dovolil generalni štab.

Kaj je naš parlament? Naš parlament je čakalnica na ministrske stolčke. Ministrski stolčki pa so — no, so kraji, kjer opraviš svojo potrebo: prosim, to se pravi, kjer socialno deluješ v svoj in svoje žlahte prid. Ko opraviš, pride drugi na vrsto. Oh, da bi imela Jugoslavija vsaj manj prebivalcev, da bi vsi prišli na red!...

Slovenijo bodo razkosali na 2 upravni oblasti. Nam se zdi čudno, da klerikalci niso zato — saj je bilo tudi v Avstriji tako... Da je urednik „Ponedeljka“, gospod k. u. k. Oberleutnant Plut zato, je čisto dosledno.

Člani Delavske zbornice so imenovani. Razdelitev mandatov je kričeče krivična. Socialistom je dala liberalna vlada 26 zastopnikov, Jugoslov. strok. zvezi komaj 5. Nam je pristržno prijateljstvo socialistov in sedanje kapitalistične vlade, ki socialiste na vso moč podpira, popolnoma jasno.

Odprava obveznega veronauka in šolskih maš. Višji šolski svet je sklenil za Slovenijo, da se odpravi obvezno poučevanje verouka in šolske maše v nedeljah in med tednom. Gospod policajdemokrat Ribnikar pravi, da stariši sami lahko poučujejo otroke v „morali“. Mi pa se spominjamo okrožnice, ki jo je poslal minister vere škofom, kjer jih prosi, da storijo vse, da se število razbojstev, umorov in drugih zločinov zmanjša v državi. On pač ve, da je ni — etike in morale policistov in orožnikov, nego le etika — vere.

„Dvajset eden!“ Takšno štetje so naši policajdemokratje iz pregorke ljubezni do Srbov uvedli. Zdaj nam pa poročajo, da bo g. Pašić uvedel med Srbi francoski način štetja. Francozi pa pravijo n. pr. za naš devetindevetdeset — štirikratdvajsetindevet. To bo silno praktično, otroci se bodo na vse viže naučili šteti — država pa bo napredovala. Živio!

Tedenske novice.

Predsednik Jugoslovanske Orlovske zveze je g. dr. V. Megler, predsednik SKSZ pa g. prof. dr. Val. Rožič.

Denar. Za en dolar dobiš 285 K; za en dinar 64—84 avstrijskih kron.

Smrtna nesreča. V livarni v Štorah so zgrabili transmisijski jermeni Alojzija Čebularja in ga razmesarili, da je umrl.

Nova banka. Bivši ravnatelj „Jadranske banke“ g. Praprotnik je po mnogem „trudapolnem“ delu prišel v tak položaj, da je osnoval svojo banko: Union-banka s podružnico v Kranju.

Konzumova klet je zbirališče delavcev in delavk. Nahaja se na Kongresnem trgu št. 2.

Karl Habsburg je zdaj na otoku Madeiri. Našim „policajdemokratom“ je hudo za njim, ker ne bodo imeli več povoda za mobilizacijo. Tudi poštna zveza med Madeiro in Ljubljano je slaba in Karlova pisma klerikalcem ne bodo prihajala redno.

Novo državno posojilo. Ker naš državni proračun za prihodnje leto zopet izkazuje 5 milijard kron deficita, bo minister financ zopet razpisal državno posojilo.

O, blažena neumnost! „Klerikalci so hujskali za vojno proti Madžarski,“ tako pišejo „napredni“ časopisi. „Klerikalci so hujskali proti mobilizaciji — krivi so, da se mnogi fantje niso odzvali vojaškemu pozivu,“ tako pišejo tudi „napredni“ listi.

En narod smo! Pa nismo. Tako namreč misli liberalna gospoda, ki v šole uvaja poleg slovenščine kot drug jezik še srbohrvaščino. Če bi bili ti gospodje prepričani, da smo res en narod, bi tega ne delali.

Nove znamke dobimo.

Cinkarno v Celju bodo povečali: Stroški povečave so preračunani na 15 milijonov.

Razno.

Plebiscit se bo vršil na Švicarskem. Ljudstvo bo glasovalo, da-li je za zakon, ki bi prepovedal alkoholne pijače sploh.

Morilec žensk. V Parizu se vrši te tedne razprava proti nekemu Landru, ki je bil zaročen s 14 ženskami in jih je vse umoril in sežgal na svojem stanovanju.

Človek po pošti. V Ameriki se dogaja vse. Tako je tudi mogoče, da se pošlje človeka po pošti. Tako je prišel v New York mlad mož na poštni urad in pravil uradnici, da se je zgubil, da ne more najti te in te ulice. Poštna uradnica mu je takoj rekla, da ga lahko pošlje po pošti v tisto ulico. In mož je plačal pristojbino za ekspresno pismo, pismonoša pa ga je (namreč moža) ekspresno „odnesel“ na zaželjeni naslov.

V Gradcu stane moška obleka 15—30.000 K, eno jajce 60, liter vina 400—800 K.

Miklavžev večer priredi v nedeljo dne 4. decembra v veliki dvorani „Uniona“ v Ljubljani šentpeterski Orel. Začetek ob pol 7. uri zvečer.

Naročniki naj ne pošiljajo naročnine na „Jugoslovansko strokovno zvezo“, nego edino-le po položnicah „Naše moči“ ali pa naravnost na upravništvo „Naše moči“, Stari trg 2 I. nadstr. Ljubljana.

: Razširjajte „NAŠO MOČ“! :

Sestra Ludovika.

Priležnice kralja Ludovika XV. francoskega se niso nič več sramovale, da tvorijo harem. V sobi za ožje obiske madame de Pompadour jih je sedelo troje: markiza Anette, javna prostitutka Pecheurese, in dvorna gospica Julienne. Izživelega kralja niso nič več zavidale druga drugi, ampak samo njegove darove.

„Ali vesta najnovejše,“ je dejala tekmovalkama markiza Anette, „kaj je dobila madam Pompadour, ki nadomešča kralju kraljico in za katere milost se moramo tudi me puliti? Sinoči ji je podaril kralj divni grad Orlej s sedemnajstimi vasmí.“

„Grad mi ni znan,“ je opomnila javna dama Pecheurese.

„To je eno najsijajnejših kraljevih vlastelinstev. Tako divotnih nasadov celo v Parizu zastoj iščeš in tamošnji ribnik s čolni kot iz srebra poleg vodopada in čarov narave. Posebnost gradu pa so najlepši ježni in vprežni konji, katerih se je zahotelo neugnanemu Emeriku, ki zadnje čase je dobrote iz rok vsemožne madame Pompadour.“

„Saj vam tudi ni nenaklonjeno njegovo veličanstvo, markiza je dodala Pecheurese. „Dvorec —“

„Da, komaj poldrugo uro od Verzeja. Niti kraljeva hči ne bo imela nobenega sličnega. Kralj je velikodušen. V četrtek napravim tam soarejo.“

„Občudovala sem tvoje nočne sobe,“ je nadaljevala Pecheurese. „Kot na dvoru —“

„Da, postelje z baldahinom. Celo Pompadour ni mogla skriti lahne zavisti. Ob polnočni svetlobi sladko nebo, posuto z zvezdami za drevesi, ki z vejami senčijo zvezde.“

„Ti pa imaš najlepše strežaje,“ se je obrnila Pecheurese k dvorni gospici Juliennei. „Ne vem, kaj bi izvolila ali markizin dvorec ali tvoje pariške salone.“

„Zvestega človeka nimam, ki bi mu zaupala vzdrževanje. Stric Tomas terja vedno in vedno denarja za vzdrževanje tako številnega osobja. Po njegovem bi morala odpustiti tapetnika, vlasuljarico, vsaj enega izmed treh sprejemnih strežajev.“

„Saj dobivate, mademoiselle, redno dvorno apañazo.“

„To ne zadostuje, predraga. Pomislite, da ima madam d' Pompadour dohodke čvetero grafov — — — Minuli teden mi je sicer kralj podaril te bisere in diamante za uhanе . . . Teh dragotin ne bi rada prodala —“

„Zdaj ima priti vsak trenutek madam.“

„Da!“

Madam de Pompadour je bila ta čas ravno v najbolj izkušenih letih lepote in človekoznanja. Vstopila pa je k damam, ki so bile dvignjene k časti kraljevih priležnic, danes z zamišljenim obrazom.

„Skrb Vas mori,“ so opazile vse tri.

„Da,“ je kratko pritrdila madame.

„Vsemožni ste, gospa,“ je izpregovorila Pecheurese.

„Vendar je nevarnost, da se nam kralj odtegne. Danes me ni pozval in ko sem po dvorniku Kasparju sporočila, da želim obiska, je odvrnil, naj se zglašim popoldne ob petih.“

„To je slučajno.“

„Ne, ni slučajno. Edina oseba, ki bi nam mogla prekrizati račune, pred katero ima kralj tajen strah in katere edine se bojim jaz — —, je — —“

„Kraljica“ so posegle vmes favorite.

„Ne. Kraljeva soproga nima na kralja nobenega vpliva več. To sem izpodrinila jaz popolnoma. Ampak ene same se bojim — —. Zaradi tiste sem tudi poklicala vas madame Pecheurese in vas seznanim s kraljem, da mi pomagata zoper edino resno nasprotnico . . .“

„In to je?“

„Kraljeva hči princesa Ludovika.“

* * *

Na večerni strani prelestnega dvora je pošiljalo solnce poslovilne žarke skozi dvoje oken v knežjo sobo in obsvetilo, v kolikor ga ni zadrževalo dvoje zaves iz modre svile; oltarju podobno mizico, ki je plavala na štirih baročno se vpenjajočih drevescih in nosila na svoji dlani kip iz belega alabastra, sestavljen iz dvoje oseb.

Na oblu svetovja z nogo na vratu svet ovijajoče kače je stala neomadeževana med ženami s potezami, ki jih je znal dahnuti umeinik, čegar celo življenje je bilo eno samo gledanje nedosežnosti v lepoti. Pred kipom Marije je klečal upodobljen iz iste svetlobele tvarine mladenič v obleki princa iz zgodnjega srednjega veka. Med obema je kakor skriva se gorela lučka v vijoličasti čaši in s svojim plamenčkom malodane okadila stebelce, ki ga je prožala Devica Milosti princu, ki je stegnil roko, da sprejme steblo s tremi lilijinimi cvetovi.

Na ta kip se je zazrlo solnce s svojimi žarki, kolikor so dopuščale zavesе iz modre svile pred zatonom, potem pa, kakor bi ga zmotila lučka, ki je rahlo trepetala, je znižalo žarke in obsvetilo devico, skoro čisto podobno oni na oltarni mizi. Na klečalniku pred kipom je klečala kraljeva hči princesa Ludovika.

(Dalje.)